

I Allahs navn Ar-Rahman Ar-Rahim

Parti-elementet

Det ideologiske parti er en struktur, der bygger på en ideologi, som strukturens individer er overbevist om og har viljen til at frembringe i samfundet, dvs. i samfundsforholdene. En struktur er det, som er blevet forenet, hvilket her ikke er shabab, men til gengæld deres tanker og følelser. Shabab som personer befinder sig i forskellige områder, men deres tanker og følelser er alle en helhed, heraf har vi, at "partiet er en intellektuel og følelsesmæssig helhed". Ligesåvel personer uden tanker og følelser ikke udgør et parti, på samme måde udgør tanker og følelser alene ikke et parti uden personerne. Derfor er det korrekte, at et parti er en strukturering af personer på basis af ens tanker og følelser, eller tanker og følelser, der er legemliggjort i en gruppe mennesker. Derfor er det en fundamental betingelse og en livsnødvendighed, at ethvert individ i strukturen adopterer enhver tanke og hukm, som partiet har adopteret, og at adopteringen konstant fortsætter, for at dette individ kan blive og fortsætte med at være et element af partiet (dvs. en del af partiet). Så enhver person, som har fået legemliggjort disse tanker og følelser i sig, er et element af dette parti, og hvis disse tanker og følelser ikke bliver legemliggjort i personen, vil personen hermed have trådt ud som element af partiet. Hvis det drejer sig om en fundamental ide vil personens udtræden fra partiet være tydelig og klar, og hvis det ikke drejer sig om en fundamental ide vil personens udtræden være skjult, og farlig, hvis personen ikke bliver bevidst herom gennem diskussion med partiet og derved bliver overbevist om det, partiet har adopteret, eller overbeviser partiet om sit (af tanker, holdninger og ahkam). Faren kommer fra denne ikke-fundamentale ide, som kan vokse for at tilføje andre ikke-fundamentale tanker til sig, hvorved shab, uden at lægge mærke hertil, ville være uden for partiet.

I en spørgsmål-svar-redegørelse fra 14/8-1967 står der: "Derfor har partiet adopteret bestemte tanker og ahkam, som udgør den islamiske ide i detaljer, og heraf udgør alle disse tanker og ahkam, og enhver ide og hukm heraf partiets sjæl og grundlaget for dets eksistens og for at det er et politisk parti, og uden disse tanker og ahkam vil partiet ikke eksistere. Derfor er adopteringen af de tanker, som partiet har adopteret, tanke for tanke, og på den måde partiet har adopteret disse tanker på, hvad der gør individet til et element af partiet, dvs. til medlem af partiet, og uden dette kan der ikke ske medlemsskab og personen kan ikke blive et element af partiet. Derfor er den person, som ikke adopterer partiets tanker, ikke trådt ind i partiet eller blevet til et element af partiet, selv hvis personen har aflagt partied, fordi kravet for parti-elementet (dvs. for at blive en del af partiet) er, at man adopterer det, partiet har adopteret, dvs. at personen rejser sig på basis af samme ide, som partiet har gjort, og hvis personen ikke gør det, så vil vedkommende på ingen måde være et element af partiet."

Man kunne måske sige, at personen adopterer samlingen af partiets tanker, men adopterer ikke nogle af tankerne, fordi personen ikke er overbevist herom, eller fordi personen ikke prioriterer deres bevis, og således er medlem af partiet ved sin adoptering af disse tanker, og derved er personen ikke trådt ud af partiet som et element heraf ved ikke at adoptere nogle af tankerne. Svaret herpå er, at det hverken drejer sig om tankerne i sig selv eller adoptering af tankerne, men det drejer sig om adopteringen i sig selv, altså adopteringsideen. At partiet har rejst sig på basis af ideen, er selve adopteringen, hvilket er emnet, der skal undersøges. At ideen bliver legemliggjort er ideens adoptering, og at strukturen har rejst sig på basis af denne ide er selve ideens adoptering. Så emnet drejer sig om adopteringen i sig selv. Derfor er partiets adoptering af en holdning, ide eller hukm, uanset hvilken holdning, ide eller hukm eller mængden heraf, der er tale om, så er det denne adoptering, som har gjort det til et parti, og det er denne adoptering, som gør individet til et element af partiet, hvis personen adopterer det som i virkeligheden er adopteret og blevet til partiets sjæl. Samtidig er det også adopteringen, der holder individet uden for partiet, eller som gør, at individet ikke er et element af partiet, hvis ikke personen adopterer det, partiet har adopteret, og som er blevet en sjæl for partiet, på den samme måde, som partiet har adopteret det. Derfor er det ikke tilladt for partimedlemmet ikke at adoptere, det partiet har adopteret af holdninger, tanker og ahkam, uanset deres art og hvor få eller hvor mange, de udgør. Hvis medlemmet gør således, betyder det, at personen er trådt ud som parti-element, og derved er vedkommende ikke længere medlem af partiet, selv hvis personen regnes for at være et af partiets medlemmer.

Derfor er det ikke tilladt for et hvilket som helst partimedlem ikke at adoptere en hvilken som helst holdning, ide eller hukm, som den partiet har adopteret, fordi personen derved har afvist selve adopteringen, dvs. har afvist at strukturen har rejst sig på basis af ideen, og dette bringer personen ud af strukturen. Ligeledes er det heller ikke tilladt, at personen adopterer andet end det, partiet har adopteret, fordi det er en udstødelse af personen som element af partiet, og bringer vedkommende ud af partiet.

Dette var angående hvad partiet har adopteret af holdninger, tanker og ahkam, som partiet arbejder på at frembringe i samfundet.

Hvad angår virkeliggørelsen af selve partiet og at få det til at få et stabilt liv i virkelighedens verden, så er det nødvendigt for partiet at adoptere en administrativ lov for at organisere og kontrollere sin gang. Hvis der ingen administrativ lov er, kan man slet ikke forestille sig eksistensen af denne (struktur). De administrative love, som i realiteten er organisatoriske tanker og bestemte standarder, er ifølge Shari'ah af mubah-anliggenderne, men at tage dem som en lov, der kan organisere og kontrollere partiets gang, gør det til en forpligtelse for oprettelsen af det forpligtede parti, fordi oprettelsen af et parti ikke kan ske uden dette. Det er en forpligtelse over ethvert individ i partiet at udføre, forholde sig til og overholde disse love, selv hvis de som udgangspunkt er mubah, men partiets valg af disse mubah-anliggender blandt andre gør dem til bindende og forpligtende at udføre. Så partiets valg af, at det skal have en ledelses- (qiyadah), regional- (wilayah) og lokal- (mahaliyah) institution med en bestemt opbygning, og partiets valg af måden, hvorpå man vælger og afsætter en amir, og stiller ham til regnskab på, og den bestemte organisering af halaqah, og måden hvorpå man erhverver sig personer og stiller de ansvarlige til regnskab i partiet osv. af mubah administrativ organisering, som partiet har valgt iblandt andre mubah-anliggender er tilladt ifølge Shari'ah, og partiets adoptering heraf er forpligtende at udføre, overholde, ikke at gå uden om og ikke at overtræde for ethvert individ i partiet, og den, der forholder sig til dette, bliver til et element af partiet, dvs. et medlem af partiet, og den, der ikke forholder sig til dette, er ikke et element af eller medlem af partiet. Så når partiet adopterer i sin administrative lov, at amiren besidder myndigheden i afgrænsningen af partiets opfattelser og i adopteringen af det, som er nødvendigt for partiets gang, af holdninger, tanker og ahkam, så er det ikke tilladt for et hvilket som helst medlem af partiet at sige, at 'jeg udelukkende adopterer det, jeg er overbevist om', eller at angribe det, partiet har adopteret, eller at sprede en holdning på en hvilken som helst måde eller med et hvilket som helst middel til shabab, som personen selv er overbevist om, men som modstrider det, partiet har adopteret, fordi det betragtes som værende en handling, der tilsigter tilintetgørelsen af adopteringsideen, som er det, der gør et parti til et parti, og derved betragtes det som en handling, der fører til tilintetgørelsen af partiet, hvorved shab træder ud som parti-element og derved ud af partiet. Ligeledes er det ikke tilladt, at en gruppe af partiets shabab rejser sig for at lægge pres på amiren for at tvinge ham til at give afkald på det, han har adopteret, for til gengæld at han kan adoptere det de ønsker, fordi dette bringer dem ud af deres parti-element. Og når partiet adopterer at stille amiren til regnskab eller at stille en ansvarlig til regnskab i partiet skal være individuel, så er det ikke tilladt, at en gruppe partiindivider begynder at stille amiren til regnskab på en gruppemæssig måde med den begrundelse, at den gruppemæssige stillen til regnskab er tilladt ifølge Shari'ah, fordi partiets adoptering af at stillen til regnskab sker individuelt, forpligter enhver shab i partiet, at når vedkommende stiller amiren eller en ansvarlig i partiet til regnskab at det sker på et individuelt grundlag, ikke på et gruppemæssigt grundlag. Hvis der insisteres på at overtræde dette og der stilles til regnskab på en gruppemæssig måde, vil de regnskabsstillende personer på denne gruppemæssige måde, således være trådt ud af deres parti-element.

Alle de administrative love og administrative organiseringer, som partiet har adopteret for at organisere og kontrollere sin gang, er forpligtende at følge, og en shabs tilknytning som en parti-element vil ikke ske før dette udføres og før vedkommende forholder sig til dette og retter sig efter alle dens detaljer.

Den manglende forholdelse til og udførelse af eller overtrædelser af disse underordninger fra en shabs side, modstrider parti-elementet og bringer den, der ikke forholder sig til disse underordninger, ud af parti-elementet, og derved ud af partiet.

11. Djumada Al-Akhira 1419 H. - 2/10-1998

Hizb ut-Tahrir